

Поетеса, квіткарка, щасливиця

Щастя кожен уявляє посвоему: гоголівська Оксана жадала царицині черевички, Тетяна Корнійчук мріяла про трьох синів, а згодом - про три збірки власних творів. І — хто б міг подумати! — збулося. Напередодні Дня журналіста громадський кореспондент «Сарненських новин» поділилася думками про витoki творчості, планами на майбутнє, секретами поетичної майстерності.

Хоча відома поетеса, активний дописувач «Сарненських новин» (читачі «райони встигли оцінити вірші та прозу) менш за все схожа на улюбленицю долі. Батько з німецького полону привіз дві дорогі серцю речі: скрипку та губну гармошку. Ці трофеї, хоч як важко та скрутно було, беріг усе життя. Будучи неписьменним, самотужки навчився грати, лагодити смички, читати й писати. Мама навпаки — вочевидь, далось взнаки польське коріння — знала грамоту, полюбляла ввечері читати книжки за що нерідко отримувала зауваження від чоловіка, мовляв, багато «керосини» витрачає. Повно, естетичні вподобання батьків вплинули на світогляд майбутньої поетеси, яка тоді у бентежній юності, мала заповітну мрію — вчитися не гірше за інших. Отож замість вступу у вищий навчальний заклад, чаль(а здібній учениці, яка найкраще писала твори, педагоги пророкували велике майбутнє) Таня подалася на заробітки. Натомість модного вбрання на зароблені нелегкою працею копійки придбала подарунки найріднішим людям: матерію на сукню та хустку для мами, дві сорочки батькові.

Любов до квітів і пісні, переконана Тетяна Корнійчук успадкувала від матері-забужанки стараннями якої оселя — а народилася на Волині — потопала у квітах, тішачи очі розмаїттям кольорів. На обійсті Тетяни Улянівни теж буває різнотрав'я : вишукані іриси, троянди, півонії, відцвіли тюльпани, нарциси, крокуси. Розсаду, яку вирощує під плівкою, досвідчена квіткарка, передає колегам (працює на Ківерцівській дистанції захисних лісонасаджень) з інших районів. Отож яскраві квіти, виплекані руками Тетяни Корнійчук, прикрашають залізничні вокзали Клесова, Рокитного, Ковеля, Рівного, навіть Бродів. Вочевидь, жити в такій чудовій місцині и не оспівати її поетичним рядком просто неможливо. А як же народжуються вірші? «Дуже просто, - запевняє поетеса, - поливаю ввечері город, а солов'ї заливаються. Миттю на думку спало: «Солов'ї прощаються з весною». Отак мальовнича природа, яку тонко відчуває обдарована натура, надихає на створення поезій.

А пробу пера, присвячену ПершOVERесню, нині визнаний майстер поезій зробила в шостому класі. Наступні віршовані рядки з'явилися, коли середній син, Ярослав, отримав домашнє завдання — написати вірш про зиму. Мама, звісно,

Нині все це позаду, а у творчому доробку неперевершеного майстра поетичних образів — три збірки: «Передзвін Полісся», «Пелюстки анемони», «Калинові корали». Та творчий потенціал поетеси не вичерпаний.

Вірші минулих років, що не ввійшли в видання, і нові, щойно створені, очікують свого часу та спонсора. Отож, не виключено, що в майбутньому шанувальники творчості Тетяни Корнійчук зможуть насолоджуватися читанням нової збірки зі знову ж таки «квітковою» назвою. Варто наголосити, що з текстами поетеси охоче працює сарненський композитор Віктор Торчик, який значну частину творів для оркестру народних інструментів, вокальних ансамблів, народних хорів написав на вірші Тетяни Корнійчук, позаяк цінує їх за щирість і благородну простоту.

Залишається тільки дивуватись, де знаходить час мати трьох дітей, бабуся не тільки працювати, леліяти квітник, утримувати господарство, а й плести гачком дивовижні речі: кардигани, дитячі платтячка, шалі, в дизайні яких помітні злет фантазії та відчуття прекрасного, що так властиве цій неординарній особистості.

...Пані Тетяна прочитала новий вірш, на який надихнув виступ Ані Лорак на Євробаченні. Запали в пам'ять такі рядки: «І я пишаюсь тим, що українка». Вірю, що Україна теж пишається такими патріотами, як Тетяна Корнійчук, яка вважає себе щасливою людиною, адже попри все, синів виховала порядними, чесними та щирими людьми, прищепила любов до природи та праці. Тож нехай буде прихильною доля до талановитішої поетеси, завжди гострим – перо, а нові твори – життєрадісними, як їх автор.

Зоя Тимцунік